

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดบริการสาธารณะของเทศบาลเมือง ลำตาเสา อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา ค้นคว้า และนำแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดกรอบแนวคิด และแนวทางการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ
3. ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลเมืองลำตาเสา อำเภอลำดวน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

เออร์วิน (Erwin) (อ้างถึงใน ยุพาพร รุ่งงาม, 2545, หน้า 6) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมไว้ว่า คือ กระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เน้นการมีส่วนร่วม แก้ไขปัญหาร่วมกันกับการใช้ วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุน ติดตามการปฏิบัติงานขององค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคนิ (2531, หน้า 10) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเข้าร่วมอย่าง แข็งขันและอย่างเต็มที่ของกลุ่มบุคคลผู้มีส่วนได้เสีย

ยูวัฒน์ วุฒิเมธี (2526, หน้า 20) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเกี่ยวข้องทางด้าน จิตใจ และอารมณ์ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่มซึ่งมีผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุเร้า ใจให้การกระทำบรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้น

ไพรัตน์ เตชะรินทร์ (2527, หน้า 6) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่ สร้างโอกาสให้ประชาชนในชุมชนทั้งรูปแบบส่วนบุคคล กลุ่มชนสมาคม มูลนิธิ ให้เข้ามามีส่วน ร่วมในการดำเนินงานเรื่องเรื่องหนึ่ง หรือหลายเรื่องร่วมกัน

เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2537, หน้า 178) กล่าวถึง การมีส่วนร่วมไว้ว่า การมีส่วนร่วมของ บุคคลจะก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องและการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องจะส่งผลให้เกิดความผูกพันต่อ หน่วยงาน และภารกิจที่ตนเองมีส่วนร่วม

พรชัย รัศมีแพทย์ (2541, หน้า 225 - 226) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของ ประชาชนไว้ดังนี้

1. ความหมายอย่างกว้าง การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของประเทศและการบริหารประเทศ โดยผ่านกระบวนการทางการเมือง เช่น การเป็นผู้บริหารพรรคการเมือง การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง รวมถึงกรเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นและการเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นด้วย

2. ความหมายอย่างแคบ การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเข้าไปช่วยสนับสนุนงานซึ่งเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยกระทำการภายในกรอบของกฎหมายหรือนโยบายของรัฐ

เนตินา โพธิ์ประสระ (2541, หน้า 53) การมีส่วนร่วม หมายถึง การได้เข้าไปเกี่ยวข้องที่อาจเป็นการเข้าร่วมแบบทางตรง หรือทางอ้อมในการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งก็ได้

โกวิทย์ พวงงาม (2541, หน้า 44) การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการของกลุ่มองค์กรชุมชนมีการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ โดยมีความเข้าใจปัญหาของตน และตระหนักถึงสิทธิของตนที่มีต่อสิ่งนั้น

สัจญา สัจญาวิวัฒน์ (2540, หน้า 288) ให้ความหมายของ การมีส่วนร่วมว่าหมายถึง พฤติกรรมอันประกอบด้วยการร่วมและสมยอมตามพฤติกรรมที่คาดหวังของกลุ่มทางการและไม่ใช้ทางการ หรือในความหมายก็คือ การที่ประชาชนก่อให้เกิดสิ่งต่างๆ ร่วมกันนั่นเอง

ปรัชญา เวสารัชช์ (2528, หน้า 5) ให้ความหมายของ การมีส่วนร่วมของประชาชนว่า หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยการใช้ความพยายามหรือใช้ทรัพยากรบางอย่างส่วนตนในกิจกรรมซึ่งมุ่งสู่การพัฒนาของชุมชน โดยการมีส่วนร่วมต้องมีองค์ประกอบดังนี้ 1) ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา และ 2) ผู้เข้าร่วมได้ใช้ความพยายามบางอย่างส่วนตัว เช่น การคิด ความรู้ ความสามารถ แรงงาน หรือทรัพยากรบางอย่าง เช่น เงิน และวัสดุในการพัฒนา

เดช กาญจนางกูร (2547, หน้า 4) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า เป็นการแบ่งงานกันทำตามบทบาทและหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องมีการบูรณาการในด้านความรู้ ความคิด และความเข้าใจให้ถูกต้องตรงกัน เพื่อให้ผู้มีส่วนร่วมปฏิบัติงานหรือกระทำการกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการให้ประสานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเป็นจังหวะเดียวกัน จึงจะทำให้การปฏิบัติร่วมกันสัมฤทธิ์ผลอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดตามที่ผู้มีส่วนร่วมทุกคนปฏิบัติร่วมกัน

จากความหมายข้างต้นอาจสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิด การเสนอความคิดเห็นในการดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง โดยกระบวนการมีส่วนร่วมนั้นจะต้องมีความต่อเนื่องกัน ประชาชนสามารถคิดค้นหาสาเหตุของปัญหาและร่วมกันวางแผนแก้ไขปัญหา ตลอดจนการลงมือปฏิบัติ การร่วมรับผลประโยชน์และ

ร่วมกันติดตามประเมินผล เพื่อที่ประชาชนจะได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ และสามารถพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ

ประยูร กาญจนกุล (2538, หน้า 108) ให้ความหมาย การให้บริการสาธารณะว่าเป็นกิจการที่อยู่ในความอำนาจการหรืออยู่ในความควบคุมของฝ่ายปกครองที่จัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนองความต้องการมีส่วนร่วมของประเทศ

นันทวัฒน์ พรหมานันท์ (2547, หน้า 161) แยกองค์ประกอบของการบริการสาธารณะเป็น 2 ประการ คือ

1. บริการสาธารณะเป็นกิจการที่อยู่ในความอำนาจการหรือควบคุมของฝ่ายปกครอง คือ เป็นกิจการที่รัฐจัดทำขึ้นเพื่อสนองต่อความต้องการของประชาชน อยู่ในความอำนาจการของรัฐแต่เนื่องจากปัจจุบันภารกิจของรัฐมีมากขึ้น กิจกรรมบางอย่างต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดทำสูงหรือใช้บุคลากรจำนวนมากมาจัดทำ รัฐจึงมอบบริการสาธารณะที่อยู่อำนาจของรัฐให้บุคคลอื่น ซึ่งอาจเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งจะท่าบทบาทของรัฐเปลี่ยนไปเป็นผู้ควบคุมโดยรัฐจะเข้าไปควบคุมมาตรฐาน ความปลอดภัย และอัตราค่าบริการของการบริการสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์ตอบแทนมากที่สุด และเดือดร้อนน้อยที่สุด

2. บริการสาธารณะจะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณะประโยชน์ ความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชนอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) ความต้องการที่จะมีชีวิตอยู่อย่างสุขสบาย และ 2) ความต้องการที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปลอดภัย ดังนั้น หากกิจการใดที่รัฐเห็นว่ามีควมจำเป็นต่อการอยู่อย่างปลอดภัยหรือการอยู่อย่างสบายของประชาชนรัฐก็ต้องเข้าไปจัดกิจกรรมนั้น นอกจากนี้ในการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐ รัฐไม่สามารถจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง รัฐจะต้องจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนทุกคนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

3. ข้อมูลทั่วไปของเทศบาลเมืองลำตาเสา อำเภอลำตาเสา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เทศบาล (Municipality) คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นของไทยรูปแบบหนึ่งถือกำเนิดขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชการที่ 7 โดยตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อศึกษาและวางรูปแบบของเทศบาล แต่การวางรูปแบบขณะนั้นยังไม่สมบูรณ์ เพราะคณะผู้บริหารเทศบาล มาจากการแต่งตั้งจากราชการประจำไม่ได้มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน จนกระทั่งปี พ.ศ. 2478 ได้มีการจัดตั้งเทศบาลขึ้นเป็นครั้งแรกจำนวน 35 แห่ง โดยยกฐานะจากสุขาภิบาล ที่มีอยู่

ในขณะนั้น และได้มีการแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกฎหมายหลายฉบับเรื่อยมา กฎหมายที่สำคัญคือ เทศบัญญัติคือกฎหมายที่เทศบาลออกมาเพื่อใช้บังคับในเขตเทศบาลทั้งที่อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ผู้เสนอร่างเทศบัญญัติ ได้แก่ นายกเทศมนตรี สมาชิกสภาเทศบาลหรือราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาล ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2542

โดยเทศบาลเมืองมีภารกิจหรือหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยรวม โดยจัดระเบียบสังคม รักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยให้ประชาชนและสังคม จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตเพื่อให้ประชาชนมีมาตรฐานคุณภาพชีวิตที่ดี เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา ถนน การขนส่ง คมนาคม การศึกษา การรักษาพยาบาล การปกป้องดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ ที่ดิน แหล่งน้ำ ฯลฯ

ดังนั้น ประชาชนทุกคนจึงมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติหรือรับประโยชน์จากบริการสาธารณะหรือเข้าสู่บริการสาธารณะอย่างเสมอภาคกัน ด้วยได้มีพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ.2542 ออกมาบังคับใช้ทำให้สุขาภิบาลลำตาเสาได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบลลำตาเสา เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542

เทศบาลเมืองลำตาเสา จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 โดยมีเขตพื้นที่รวม 4 ตำบล จำนวน 17 หมู่บ้าน ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยอยู่ห่างจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาระยะทาง 21 กิโลเมตร ตามถนนโรจนะและอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศเหนือ ระยะทาง 65 กิโลเมตร โดยเทศบาลเมืองลำตาเสา มีเนื้อที่ 36 ตารางกิโลเมตร มีประชากรรวมทั้งสิ้น 19,586 คน จำนวน 7,895 ครัวเรือน

เทศบาลเมืองลำตาเสา ได้จัดทำบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองลำตาเสา โดยมีบริการสาธารณะในด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านการคมนาคม มีถนนเชื่อมติดต่อระหว่างหมู่บ้าน ตำบล มีถนนลาดยางจำนวน 25 สาย มีถนนลูกรังของเทศบาล จำนวน 3 สาย

ด้านการประปา ปัจจุบันจำนวนครัวเรือนส่วนมากในเขตเทศบาล ประมาณร้อยละ 90 ของทั้งหมดใช้น้ำประปาของส่วนภูมิภาคจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีบางหมู่บ้านใช้ระบบประปาหมู่บ้าน

ด้านการไฟฟ้า ปัจจุบันจำนวนครัวเรือนส่วนมากในเขตเทศบาล ประมาณร้อยละ 90 ของทั้งหมด ใช้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาควงน้อย สำหรับไฟฟ้าในทางสาธารณะ เทศบาลเมืองลำตาเสาเป็นผู้รับผิดชอบดูแลรักษาปรับปรุงให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ ซึ่งเทศบาลมีการวางแผนการขยายเขตไฟฟ้าทางสาธารณะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ในเขตเทศบาลไว้แล้ว

ด้านการสื่อสาร การโทรคมนาคม มีศูนย์วิทยุเทศบาล จำนวน 1 แห่ง มีหอกระจายข่าวที่ให้บริการในพื้นที่เทศบาลเมืองลำตาเสา จำนวน 5 แห่ง

ด้านการศึกษา มีโรงเรียนและศูนย์เด็กเล็กในเขตเทศบาล โดยได้รับอาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) อย่างทั่วถึงทุกคน

ด้านสวัสดิการสังคม มีการจัดทำฐานข้อมูลเบื้อยังชีพ ผู้สูงอายุ และจัดทำโครงการให้ความรู้เรื่องสิทธิของผู้สูงอายุ และมีการส่งเสริมและพัฒนาผู้พิการในท้องถิ่น โดยจัดทำโดยการจัดทำฐานข้อมูลและจัดทำโครงการให้ความรู้เรื่องสิทธิของคนพิการ

ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย มีการพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน จัดประชุมคณะกรรมการเดือนละ 1 ครั้ง มีเจ้าหน้าที่เทศบาลเข้าร่วมประชุม เพื่อเป็นที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วุฒิสาร ตันไชย (2547, บทคัดย่อ) ได้ทำการสรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง แนวทางในการสร้างมาตรฐานในการจัดการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า การกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลังจากที่ได้มีการดำเนินตามแผนของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ.2542 มีหลากหลายรูปแบบ โดยที่มีทั้งภารกิจที่แต่เดิมเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการเองอยู่แล้ว แต่ต้องทำในปริมาณที่เพิ่มขึ้น และภารกิจที่ยังคงค้างในการดำเนินการอยู่ที่ไม่ได้ทำการถ่ายโอน แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเลือกดำเนินการได้ หากมีศักยภาพในการดำเนินการเพียงพอ โดยอำนาจหน้าที่ดังกล่าวจะต้องดำเนินการและเป็นไปตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องดำเนินการพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยมีสภาพของท้องถิ่นเป็นผู้ทำหน้าที่ในการควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารท้องถิ่น ดังนั้นการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น จึงมีความสำคัญมากกว่า จะได้รับการมุ่งเน้นการพัฒนาไปยังทิศทางและแนวทางไหนมีจุดที่ต้องเน้นในการจัดการบริการสาธารณะในเรื่องอะไรต่อไปบ้าง ดังนั้นเพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นทำหน้าที่จัดสรรประโยชน์และแก้ไขปัญหาท้องถิ่นนั้น ๆ ได้อย่างเหมาะสมจึงควรที่จะสนับสนุนให้มีการวางแผนพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม โดยให้มีกลุ่มและองค์กรต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทในการเสนอแนะประเด็นปัญหาและแนวทางการแก้ไข โดยมีส่วนร่วมในการวางแผนให้มากที่สุดเพื่อให้เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เป็นที่ยอมรับของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ อย่างแท้จริง และนำไปสู่การจัดทำการบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีประโยชน์ต่อท้องถิ่นให้ได้มากที่สุด

ธัญวัฒน์ รัตนศักดิ์ (2547, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลความคิดเห็นของประชาชนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย โดยพบว่าจากความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจหน้าที่ในการจัดการโครงสร้างพื้นฐานมาเป็นอันดับแรก ซึ่งเป็นผลมาจากที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้งบประมาณส่วนใหญ่ไปกับงานของโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่น งานก่อสร้าง ซ่อมแซม เพื่อให้มีผลต่อการดำเนินงานอย่างมีรูปธรรมอันมีนัยยะต่อการเลือกตั้งในการบริหารในครั้งต่อไป ภารกิจเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน สวัสดิการสังคมเป็นภารกิจรองลงมา ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอว่า ในการพัฒนาท้องถิ่นควรจะไปพร้อมกันในทุก ๆ ด้าน ไม่ควรเน้นด้านใดด้านหนึ่งหรือเน้นแต่เพียงด้านวัตถุเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องเน้นทั้งการพัฒนาในด้านสวัสดิการสังคม การส่งเสริมการประกอบอาชีพ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้

สามารถ ชนะ (2548, บทคัดย่อ) เรื่อง การให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จิตความสามารถของบุคลากร การมีส่วนร่วมของประชาชน และการบริหารจัดการที่ดี ทั้งนี้ โดยดูถึงขนาดขององค์กร ขอบเขตพื้นที่ของชุมชนท้องถิ่นนั้น ๆ มีผลต่อความสามารถในการบริการสาธารณะให้กับประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องควรต้องตระหนักถึงกระบวนการที่ดำเนินการโดยอาศัยปัจจัยข้างต้น เป็นตัวเชื่อมโยงเพื่อจะได้เข้าถึงผู้รับบริการสาธารณะได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงให้ได้มากที่สุด เพื่อการดำเนินการในการบริการสาธารณะจะเกิดความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง

สุรศักดิ์ พรหมศิริพัฒน์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่ามะกา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี โดยศึกษาการมีส่วนร่วม 3 ด้าน คือ ด้านกายภาพและสภาพแวดล้อม ด้านสังคมและเศรษฐกิจ และด้านการเมืองและการบริหาร ผลการศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนอยู่ระดับต่ำทั้ง 3 ด้าน คือ ร้อยละ 54.7 ในด้านการเมืองและการบริหาร ร้อยละ 65.8 ในด้านกายภาพและสภาพแวดล้อม และร้อยละ 80.3 ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับการพัฒนาชุมชน คือ ปัจจัยด้านอายุ และระยะเวลาที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาล

จำเริญ แก้วมะไฟ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนตำบลบาละ อำเภอกาบัง จังหวัดยะลา ได้ศึกษาเปรียบเทียบสถานภาพของประชาชนที่มีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยรวมและด้านการแสดงความคิดเห็น การกำหนดปัญหา การได้รับผลประโยชน์และการติดตามประเมินผลอยู่ในระดับกลางปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมคือ ความเข้าใจของประชาชนว่าทำแผนไปทำไม รองลงมาคือนายกและสมาชิก ไม่เข้าร่วมและไม่ให้ความสำคัญและผู้จัดเวทีประชาคม ไม่มีประสบการณ์ในการดำเนินการ

ทวีป คงเทียน (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเป็ริง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ โดยศึกษาและเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเป็ริง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามภูมิหลังของประชาชนที่อาศัยอยู่อำเภอบางบ่อ ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเป็ริง โดยภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมติดตามผลการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาและการวางแผน และด้านการมีส่วนร่วมค้นหาปัญหา ตามลำดับ

จกกลณี เกิดพิบูลย์ (2548, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการและการให้บริการสินค้าสาธารณะขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวว่า สินค้าสาธารณะ หมายถึง บริการสาธารณะประโยชน์ต่าง ๆ ที่รัฐบาลจัดทำให้กับสมาชิกของชุมชนโดยปราศจากมูลค่าตอบแทน บริการเหล่านี้ประกอบด้วย บริการเพื่อความปลอดภัยของสาธารณะชน บริการเพื่อสุขอนามัยและบริการเพื่อความสะดวกสบายอื่น ๆ โดยความต้องการสินค้าสาธารณะหรือบริการสาธารณะจะเปลี่ยนแปลงไปตามระดับของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญเป็นเมืองของชุมชน กล่าวคือ เมื่อชุมชนชนบทได้พัฒนามาเป็นชุมชนเมือง ชุมชนจะเกิดมีความต้องการบริการสาธารณะประโยชน์บางอย่างเพิ่มขึ้น เช่น การบริการเก็บขยะ ระบบการระบายน้ำ แสงสว่างบนถนน ทางเท้า และห้องจราจรสำหรับรถจักรยานยนต์ สนามกีฬาและสนามเด็กเล่น เป็นต้น โดยความต้องการที่เพิ่มขึ้นของชุมชนเมืองนั้นเป็นผลมาจากสมาชิกในชุมชนส่วนใหญ่ประกอบด้วยบุคคลรุ่นใหม่ประกอบอาชีพในเมือง ทำงานนอกบ้าน มีรายได้สูง โดยบุคคลเหล่านี้ต้องการความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย มั่นคงและปลอดภัยมากขึ้น เป็นผลทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดหาและจัดทำบริการสาธารณะให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไปโดยในการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะทราบถึงความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้โดยการออกไปสอบถาม โดยตรงกับประชาชน และอาศัยกรรมการบริหารท้องถิ่นเป็นผู้เสนอในที่ประชุมเป็นส่วนมาก ในส่วนของประชาชนจะแสดงความต้องการบริการสาธารณะโดยผ่านการแจ้งด้วยตนเอง และการแจ้งความต้องการต่อ

กรรมการบริหารท้องถิ่น และกลุ่มแม่บ้านเป็นส่วนมาก โดยเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากในองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ไม่ปรากฏเลยในกรณีของเทศบาลและพบว่า การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะอาศัยรายได้จากภาษีและเงินอุดหนุนเป็นหลัก โดยองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากต้องอาศัยรายได้หลักจากภาษีการบริโภคและภาษีมูลค่าที่ดิน ส่วนเทศบาลที่อยู่ในเขตเมือง มีรายได้ส่วนใหญ่จากธุรกิจของภาคเอกชน สรุปว่า ศักยภาพและประสิทธิภาพในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะขึ้นอยู่กับรายได้และความมีประสิทธิภาพในการจัดหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้บริหาร ความรู้ความเข้าใจและความร่วมมือของประชาชนเป็นสำคัญ

อักรเดช คัมภีระมนต์ (2550, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในระบบการบริหารงานกิจการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในระบบการบริหารงานและกิจการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนตามหลักธรรมาภิบาล 2) เพื่อประเมินผลกระทบของการในการบริหารงานและการจัดกิจการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานและการจัดกิจกรรมสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ผลการศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ไม่เคยมีส่วนร่วม การกำหนดนโยบายต่าง ๆ การจัดสรรงบประมาณประจำปี การทำประชาพิจารณ์ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการจัดทำบริการสาธารณะ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและการจัดทำประชาคมติขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้ประชาชนร่วมตัดสินใจเลือกและกำหนดการจัดบริการสาธารณะ อีกทั้งการจัดทำแผนงาน โครงการต่าง ๆ ยังถูกกำหนดโดยเจ้าหน้าที่ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนอยู่ มีผลให้การนำนโยบาย แผนงานไปปฏิบัติไม่คล้องกับความต้องการ และไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างยั่งยืน

ปฐมชาติ ศรีเจริญจิตร (2547, บทคัดย่อ) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดปริมาณขยะศึกษากรณีตำบลท่าศาลา แขวงกาวิละ เทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยถึงไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการธนาคารขยะ และมีส่วนร่วมน้อยในการชักชวนเพื่อนบ้านและสมาชิกในครอบครัวให้เข้าร่วมกิจกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่เทศบาลจัดขึ้น และไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมรณรงค์การจัดทิ้งขยะ โครงการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะ และกิจกรรมการกำหนดค่าเก็บขยะ และการศึกษาพบว่า เพศหญิงมีแนวโน้มเข้ามามีส่วนร่วมสูงกว่าเพศชาย กลุ่มอายุน้อยมีแนวโน้มเข้าร่วมกิจกรรมสูงในขณะที่กลุ่มอายุมากมีแนวโน้มเข้าร่วมศึกษาและค้นหาปัญหาสูง กลุ่มที่มีการศึกษาดำเนินแนวโน้มเข้ามามีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มผู้ที่มีการศึกษาสูง และกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่ามีแนวโน้มเข้ามามีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้สูง

ปวันพัชร์ บุญชะชัยชนะ (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการจัดการขยะในเขตพื้นที่เทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการศึกษาค้นคว้าปัญหาและสาเหตุที่เกิดขึ้น ไม่มีส่วนร่วมในการคิดวางแผนในกิจกรรมหรือโครงการ ไม่มีส่วนร่วมในการประชุมและทราบถึงสาเหตุปัญหา ไม่มีส่วนร่วมในการคิดวางแผน ไม่มีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาความต้องการและไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผลในกิจกรรมหรือโครงการ และในการมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์หรือชักชวนให้ร่วมทำกิจกรรม และการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือ โครงการประชาชนมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดการขยะของเทศบาลยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ ประชาชนไม่เห็นความสำคัญในการแยกขยะก่อนที่จะนำไปทิ้งหรือกำจัด เมื่อขยะมีปริมาณมากประชาชนเห็นว่าจะเป็นการเสียเวลาในการแยกขยะก่อนทิ้งนอกจากนั้นเทศบาลยังขาดแนวทางและขาดการส่งเสริมให้ประชาชนร่วมมือในการแยกขยะ ขาดงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ในการแยกขยะ ขาดการรณรงค์และการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจในการจัดการขยะอย่างถูกต้องแก่ประชาชน

โสภิตา ศรีนุ่น (2558, บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลเมืองเบตง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองเบตง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มีสถานภาพสมรส มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท/เดือน ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลเมืองเบตง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ มากที่สุด รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ตามลำดับ และพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ สถานภาพ และอาชีพแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลเมืองเบตง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษา และรายได้แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลเมืองเบตง อำเภอเบตง จังหวัดยะลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กุสุมา เขียวเพกา (2560, เว็บบไซต์) วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์มากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ มีส่วนร่วมในการประเมิน และมีส่วนร่วมในการวางแผน ตามลำดับ และมีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารใน

การพัฒนาท้องถิ่นในระดับปานกลาง สำหรับผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยัง พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบล ร่อนทอง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อัครกฤษ นุ่นจันทร์ (2560, บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการบริหารงานของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการบริหารงานของเทศบาลตำบลในเขต จังหวัดลพบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านระดับมากจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการรับผลประโยชน์จากการมีส่วนร่วม ด้านการประเมินผล ด้านการตัดสินใจ ด้านการดำเนินการ และระดับปานกลางจำนวน 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผน และ 2) เปรียบเทียบความแตกต่าง การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการบริหารงานของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดลพบุรี ในภาพรวมเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาที่ อาศัยอยู่ในเทศบาลตำบล ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อจำแนกตามการได้รับรู้ข่าวสาร พบว่าในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้สรุปตัวแปรในการวิจัย แสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปีที่วิจัย	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	ตัวแปร
2547	ปฐมชาติ ศรีเจริญจิตร	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดปริมาณขยะศึกษากรณีตำบลท่าศาลา แขวงกาอิละ เทศบาลนครเชียงใหม่	ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งทางสังคม ตัวแปรตาม ได้แก่ - การมีส่วนร่วมในการลดปริมาณขยะ - ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการขยะมูลฝอย - การจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือน
2547	ฉันทวัฒน์ รัตนศักดิ์	การประเมินผลความคิดเห็นของประชาชนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย	ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตัวแปรตาม ได้แก่ - การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน - การจัดสวัสดิการสังคม - การส่งเสริมการประกอบอาชีพ - การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2547	วุฒิสาร ตันไชย	แนวทางในการสร้างมาตรฐานในการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาที่อยู่อาศัย ตัวแปรตาม ได้แก่ - การจัดบริการสาธารณะมีประสิทธิภาพ - กลุ่มและองค์กรเข้ามามีบทบาทในการเสนอแนะปัญหา - การจัดสรรประโยชน์และการแก้ไขปัญหา

ตาราง 1 (ต่อ)

ปีที่วิจัย	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	ตัวแปร
2548	ทวีป คงเทียน	การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารองค์การส่วนตำบลเป็ริงอำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ	ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่อเดือน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขต อบต. การเป็นสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ ที่มีอยู่ใน อบต. ตัวแปรตาม ได้แก่ - การมีส่วนร่วมค้นหาปัญหา - การมีส่วนร่วมกำหนดปัญหาและการวางแผน - การมีส่วนร่วมดำเนินงาน - การมีส่วนร่วมติดตามผลการดำเนินงาน
2548	สามารถ ชนะ	การให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชุมพร	ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตัวแปรตาม ได้แก่ - รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - ชีตความสามารถของบุคลากร - การมีส่วนร่วมของประชาชน - การบริหารจัดการที่ดี
2548	จกกลณี เกิดพิบูลย์	การศึกษาความต้องการและการให้บริการสินค้าสาธารณะขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตัวแปรตาม ได้แก่ - บริการเพื่อความปลอดภัยของสาธารณะชน - บริการเพื่อสุขอนามัยและความสะดวกสบาย - ความต้องการสินค้าสาธารณะ - บริการสาธารณะที่เป็นประโยชน์บางอย่างเพิ่มเติม

ตาราง 1 (ต่อ)

ปีที่วิจัย	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	ตัวแปร
2550	อักรเดช คัมภีระมนต์	การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในระบบการบริหารงานกิจการสาธารณะประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน	ตัวแปรอิสระ ได้แก่ - ด้านความพร้อมในการบริหารงานและจัดกิจการสาธารณะ - ด้านประสิทธิภาพในการจัดการ - ด้านหลักความรับผิดชอบ - ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ตัวแปรตาม ได้แก่ - การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในระบบการบริหารงานและกิจการสาธารณะ - การบริหารและการจัดกิจการสาธารณะของ อบจ. - ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานและจัดกิจการของ อบจ.
2550	สุรศักดิ์ พรหมศิริพัฒน์	การมีส่วนร่วมของประชาชนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลท่ามะกา อำเภотаมะกา จังหวัดกาญจนบุรี	ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาที่อยู่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ตัวแปรตาม ได้แก่ - การร่วมคิด - การร่วมตัดสินใจ - การร่วมปฏิบัติตาม - การร่วมติดตามและประเมินผล
2550	จำเริญ แก้วมะไฟ	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบะลา อำเภอบาง จังหวัดยะลา	ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัย ตัวแปรตาม ได้แก่ - มีส่วนร่วมในการจัดทำแผน - มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น - มีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหา - การได้รับผลประโยชน์ - การติดตามและประเมินผล

ตาราง 1 (ต่อ)

ปีที่วิจัย	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	ตัวแปร
2552	ปวันพัทสร บัญยะชัยชนะ	การมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการจัดการขยะในเขตพื้นที่เทศบาลนครเชียงใหม่	ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการจัดการขยะในเขตพื้นที่เทศบาลนครเชียงใหม่
2558	โสภิตา ศรีนุ่น	การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลเมืองเบตง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา	ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ ตัวแปรตาม ได้แก่ - การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ - การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ - การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ - การมีส่วนร่วมในการประเมินผล
2560	กฤษมา เขียวเพกา	การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ตัวแปรตาม ได้แก่ - การมีส่วนร่วมในการวางแผน - การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ - การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ - การมีส่วนร่วมในการประเมิน
2560	อัครกฤษ นุ่นจันทร์	การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการบริหารงานของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดลพบุรี	ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเทศบาลตำบล ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการบริหารงานของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดลพบุรี